

๙๒
บทที่ ๖

สรุปผล ปัญหาอุปสรรคการดำเนินการ ข้อเสนอแนะ

๑. ภาระวนของแม่บ่า

จากการศึกษาเกี่ยวกับแม่บ่าจากแหล่งต่าง ๆ ทำให้เห็นในแต่ละประเด็นอย่างขั้นตอนดังนี้

๑.๑ ประเด็นประวัติศาสตร์ จากการศึกษาความสำคัญของคลองแม่บ่าในเชิงประวัติศาสตร์ ที่ได้กล่าวถึงหนึ่งใน ๗ ไซบูร์คลองเชียงใหม่ อันมีแหล่งน้ำธรรมชาติถึง ๔ แห่ง^๑ คือ ๑. คลองสุเทพ ๒. น้ำแม่บ่า ๓. น้ำแม่ระมิง หรือแม่ปิง ๔. หนองน้ำใหญ่ทิศอิสาน จึงจำเป็นต้องได้รับการพิทักษ์รักษาเพื่อเป็นสิริมงคลของเมืองและผู้คน

๑.๒ ประเด็นสภาพภูมิศาสตร์ จากการเดินทางของเมืองทำให้คลองแม่บ่าที่ไหลผ่านตัวเมืองเชียงใหม่ซึ่งถูกใช้เป็นที่ระบายน้ำทิ้งจากบ้านเรือนที่พักอาศัย ภัตตาคาร ร้านค้า โรงเรน ตลอดจนโรงงานอุตสาหกรรมได้แก่ โรงงานสุรา โรงงานผ้าสัตว์ น้ำทิ้งเหล่านี้มีระบบลักล่องสู่คลองแม่บ่า ก็จะไหลลงสู่น้ำแม่ปิงในที่สุด

๑.๓ ประเด็นชุมชนริมคลองแม่บ่า จากการสำรวจของกองสวัสดิการชุมชน เทศบาลนครเชียงใหม่ได้แสดงถึงจำนวนของประชาชนผู้ดั้งเดิมบ้านเรือนอยู่ตลอดแนวคลองแม่บ่า^๒ พร้อมทั้งพยายามสำรวจให้เห็นถึงสภาพที่แท้จริงของบุกรุกคลองแม่บ่า อิกทั้งตามแนวแผนที่ที่ระบุที่ตั้งได้กระจายไปทั่วคลองความยาวของคลองแม่บ่า โดยมีผู้บุกรุกจำนวนรวมยอด ๑,๘๒๑ หลังคานเรือน เป็นจำนวนประชากร ๗,๓๗๐ คน

๑.๔ ประเด็นการโยกย้ายผู้บุกรุก จากการพิจารณาของจังหวัดเชียงใหม่ เทศบาลและการเคหะแห่งชาติ^๓ ที่ได้เก็บหลักฐานทะเบียนบ้านจำนวนประชากรที่บุกรุกคลองแม่บ่า โดยพยายามผลักดันให้ย้ายไปอยู่ในที่ดินแห่งใหม่ที่กำลังจัดซื้อ และจัดการให้เป็นเคหะชุมชนเพื่อโยกย้ายประชาชนที่สร้างบ้านเรือนตลอดคลองแม่บ่าออกจากพื้นที่ทิ้งหมู่ เพื่อจะได้มีแนวทางที่จะปรับปรุงสภาพที่ถูกบุกรุกให้กลับเป็นสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้น

๑.๕ ประเด็นคุณภาพน้ำอยู่ในขั้นวิกฤต จากการวิเคราะห์น้ำในเชิงวิชาการที่สรุปว่า น้ำในคลองแม่บ่าขัด ว่าเป็นน้ำที่เกิดมลพิษต่อตัวช่วง และจากการวิเคราะห์ของงานวิเคราะห์คุณภาพน้ำฝ่ายบำบัดน้ำเสีย กองช่างสุขาภิบาล สำนักการช่าง เทศบาลนครเชียงใหม่ ได้แสดงให้เห็นตัวเลขคุณภาพน้ำของน้ำในคลองแม่บ่าว่าไม่สามารถสรุปเป็นความสัมพันธ์ของการแปรผันตามฤดูกาลในรอบปีได้

๑ สมโชค อ่องสกุล เรื่องเดียวกัน

๒ กองสวัสดิการสังคม เทศบาลนครเชียงใหม่ : หน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแลสวัสดิการของชุมชนค่างๆ

๓ จำนวนประชากรที่ยื่นความจำนงขอโยกย้ายออกจากชุมชนเพื่อไป住ที่บ้านใหม่ มีสิ่งที่ควรทราบ

ตัวเลขจาก กองสวัสดิการชุมชน เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๐

1.6 ประเด็นความพยายามนำบัคพื้นฟู จากการลงทุนด้านสิ่งก่อสร้าง และความพยายามในการศึกษาของหน่วยงานต่างๆ ตามที่ได้แบ่งประเภทของความพยายามของผู้ที่จะนำบัคพื้นฟูกลองแม่ข่าหลวงระยะเวลา 30 ปีที่ผ่านมาเป็น 3 ประเภท คือ

- ประเภทงานทางวิชาการ
- ประเภทโครงการของเทศบาล
- ประเภทโครงการจากหน่วยงานราชการส่วนกลาง

จะเห็นได้ว่าได้มีความพยายามจะนำบัคพื้นฟูมาตั้งแต่ปี พ.ศ 2504 โดยผ่านวิธีการต่างๆ สารพัด แต่ในรอบของงาน 3 ประเภทดังกล่าวหากจะคิดเป็นจำนวนเงินที่ได้ลงทุนทั้งทางตรงและทางอ้อมมากกว่า 400 ล้านบาท และหากจะเปรียบเทียบความพยายามในการจะพื้นฟูนำบัคโดยผู้คนจากหน่วยงานต่างๆ นั้นก็ไม่สามารถจะระบุได้ว่าใช้คนจำนวนมากหรือน้อยเท่าไรในความพยายามที่ผ่านมานั้น

1.7 ประเด็นมาตรการแก้ไข

1.) คุณภาพน้ำ

- 1.1) มีการก่อสร้างระบบหอดักน้ำ
- 1.2) การติดตั้งเครื่องกั้งหันน้ำชัยพัฒนา

2.) ภูมิทัศน์

- 2.1) ก่อสร้างทางเท้าเลียบคลองแม่น้ำ

2. ปัญหาอุปสรรคการดำเนินการ

2.1 ด้านภูมิศาสตร์ มีการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ บ้านพักอาศัย และสิ่งก่อสร้างอื่นๆ ติดกับริมฝั่งคลองเต็มพื้นที่ทั้ง 2 ฝั่งเป็นปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตั้งแต่การสำรวจออกแบบ จัดทำงบประมาณ เจรจาทับ เข้าของพื้นที่ต่างๆ การเวนคืนที่ดินตลอดจนถึงกระบวนการก่อสร้าง ซึ่งต้องใช้เงินที่ในการดำเนินการแล้ววัสดุอุปกรณ์ เข้าสู่บูรณะก่อสร้าง

2.2 ด้านการก่อสร้าง เนื่องจากการลงทุนก่อสร้างที่เคลื่อนไหวตามระบบงบประมาณแผ่นดินของเทศบาล หรือเนื่องจากการก่อสร้างโครงการอื่นๆ แล้วส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศของแม่น้ำ เช่น การสร้างถนนชูปะออร์ไวย์ สายเรียงใหม่-ลำปาง¹ บริเวณสะพานไกส์ ร.พ.ลานนา ที่เศษวัสดุก่อสร้างที่เหลือไว้ใต้สะพานเป็นอุปสรรคต่อการไหลของน้ำอย่างยิ่งทำให้น้ำไม่สามารถไหลลงสู่ทิศใต้ตามระบบนิเวศธรรมชาติเดิมได้แต่กลับไหลข้อนกันไปสู่ทิศเหนือปัญหาที่ความมาก็คือเมื่อสร้างคลองซอยผันน้ำปิงเข้าสู่แม่น้ำที่สูบจนจากแม่น้ำปิง

1. กรรมทางหลวงปืนผู้ก่อสร้างปี พ.ศ. 2538

ไม่สามารถถึงได้ส่วนก็จะไม่มีแรงขับดันต่อไปทำให้โครงการล้มเหลวและขณะนี้ปัญหาอุปสรรคนี้ก็ยังไม่ได้รับการแก้ไข

2.3 การก่อสร้างของเทคโนโลยี การก่อสร้างที่อดทนน้ำเสียของเทศบาลตลอดสองฝั่งคลอง พับปัญหา อุปสรรค มาตลอดจากการก่อสร้างของเทศบาลก็ได้บุคคลากรที่มีความเชี่ยวชาญพื้นที่แบบฯ และมีศักยภาพในการแก้ไขในผิวคลองที่คาดคะนองกรีฑาลายเป็นวัสดุที่ตกค้างมากต่อการทำความสะอาดอย่างยิ่งจากประชาชนที่สร้างบ้าน เรือนอยู่ชิดขอบคลองทึ่งเป็นรัวและเป็นที่พักอาศัยเป็นอุปสรรคทั้งการสำรวจ การออกแบบ ตั้งงบประมาณการ ก่อสร้าง¹ และผลที่ได้รับจากการก่อสร้างก็ไม่คุ้มกับภาระพื้นที่ทำงานไม่สะดวก

2.4 ด้านประชาชน เป็นปัญหาอุปสรรคที่ขาดได้ยากที่สุดเพราะผลกระทบนั้นมาหากายทาง เช่น ปัญหาด้านมนุษยธรรม ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย ปัญหาน้ำทางเศรษฐกิจ ปัญหาน้ำทางการเมือง และปัญหาน้ำทาง สังคม โดยเฉพาะในเขตชุมชนแออัดที่หากงานการจะปรับสภาพแวดล้อมกระทำได้ยากที่สุดจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้อง มีหลายหน่วยงานร่วมมือกันอย่างจริงจัง เช่น การเดินทางทางเรือ จังหวัดเชียงใหม่และเทคโนโลยี พร้อมทั้งงบประมาณรองรับจากรัฐบาลกลางจากตัวเลขตามสถิติที่ได้มาจากการสำรวจสังคม เทคบานล² มีจำนวนบ้าน เรือนที่ตั้งอยู่ตามแนวคลองแม่น้ำ รวม 1,315 หลังคาเรือน จำนวนประชากร 5,487 คน บ้านเรือนที่ตั้งอยู่แนว ถ้ำน้ำที่ไม่สามารถกับคลองแม่น้ำ รวม 506 หลังคาเรือน จำนวนประชากร 1,883 คน ประชากรเหล่านี้จะเป็นผู้ พลิกช่องเสียต่างๆ เช่น ขยาย เศษสิ่งของใช้ สิ่งปฏิอุปกรณ์ และน้ำเสียลงในคลองเนื่องจากบริเวณช่วงด้านน้ำและ ปลายน้ำไม่มีสาธารณูปโภคมาตรฐานใดๆ รองรับไม่ได้จึงเป็นเหตุให้ผลการวิเคราะห์น้ำของฝ่ายวิชาการ ได้ รายงานผลการวิเคราะห์ในเชิงลบทั้งสิ้นพร้อมกันนี้ทางกายภาพก็จะปรากฏให้เห็นชัดเจนว่าถ้าหากน้ำมีสีเขียวคล้ำ จนถึงดำมีกลิ่นเหม็นในถุงผ้าและมีพอกตะกอนแขวนล้อรวมกันเป็นก้อนบนผิวน้ำเป็นปริมาณมาก โรงงาน สร้าง โรงงานปลูกสัตว์ ที่ได้ทิ้งน้ำเสียลงในน้ำยิ่งเป็นการเพิ่มความเข้มข้นของการนำน้ำเสียให้มากขึ้นไปอีก

หน่วยงานหลายฝ่ายจากฝ่ายวิชาการ องค์กรภาครัฐบาลกลาง และเทศบาลได้มีความพยายามจะนำบัด พื้นที่แต่ละฝ่ายกับปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ กันไป

งบประมาณในส่วนของเทศบาลนั้นพบว่าปัญหาอุปสรรคที่สำคัญที่สุดคือ งบประมาณที่จะจัดการมีน้อย ไม่เพียงพอ และทันต่อเหตุการณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการวางแผนงานในระดับท้องถิ่นนี้อยู่ และความสามารถก็ไม่ สูงเพียงพอที่จะวางแผนการและจัดการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ และเติมรูปแบบจำเป็นต้องอาศัยทั้งงบประมาณ และบุคลากรจากส่วนกลางเป็นผู้กำหนดการศึกษาจัดทำให้เป็นเหตุคลื่น้ำไม่ทันต่อเหตุการณ์ซึ่ง เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเมื่อการศึกษาเสร็จสิ้นก็ต้องมาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่อีกทำให้เป็นอุปสรรค ตลอดเวลา

1 ข้อมูลจาก กองช่างสุขาภิบาล เทศบาลนครเชียงใหม่

2 กองสวัสดิการสังคม เทศบาลนครเชียงใหม่ : หน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแลสวัสดิการของชุมชนต่าง ๆ

2.5 ค้านการเมือง การเมืองห้องถีนในระดับเทศบาลมีผลผลกระทบโดยตรงเนื่องจากชุมชนเหล่านี้เป็นฐานคะแนนเสียงส่วนหนึ่งหากจัดการขึ้นเด็ดขาดก็เกรงจะกระทบกระเทือนต่อฐานเสียงของตนเอง ซึ่งต้องจะสูญอะล่าวຍ และกล้ายเป็นปัญหาตามมาในที่สุดคือ ขัยผู้คนที่บุกรุกออกจากการพื้นที่ไม่ได้ ปัญหาอุปสรรคด้านบุคลากรห้องถีนที่ย้ายมาจากการส่วนอื่นๆ มิได้มีความผูกพันกับภูมิหลังของเมืองอาจจะเอื้อยื้อและละทิ้งไม่เข้มงวดในการปฏิบัติหน้าที่ ก็เป็นเหตุให้เกิดความล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์

ปัญหาทางการเมืองอีกประการหนึ่งก็คือการเปลี่ยนแปลงบุคลากรที่จะรับผิดชอบในโครงการอย่างต่อเนื่อง เช่น การลับตำแหน่งของผู้วิจัยเองจากหน้าที่เดิมที่ดูแลฝ่ายงานช่างภายในเวลา 8 เดือน ก็ลับเปลี่ยนไปดูแลงานการศึกษาซึ่งมีโอกาสทำงานเกี่ยวกับงานแม่ข่าวนี้ 5 เดือน ทำให้ความชะงักงันของโครงการเกิดขึ้น ขณะที่สามารถดำเนินการต่อไปได้จนปัจจุบันนี้

3. ข้อเสนอแนะ

การบริหารจัดการคล่องแฉ่ช้า โดยภาพรวมนั้นยังเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีมาตรการการบริหารจัดการอย่างซึ่งยืนเข้ามาเป็นองค์กำหนดบทบาทและขอบเขต มาตรการทั้งระยะสั้น ระยะยาว จำเป็นต้องมีแผนปฏิบัติการและงบประมาณรองรับ โดยอาศัยเทศบาลเป็นผู้ปฏิบัติ และรักษาพื้นที่โดยมีองค์กรพิทักษ์สิ่งแวดล้อม หรือชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ทั้งนี้ให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งการรับรู้ถึงสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นแล้ว และจะเกิดขึ้นอีกอย่างต่อเนื่อง การเสาะแสวงหาความร่วมมือ ไม่ว่าจะผ่านกรรมวิธีด้านการจัดการทางสิ่งแวดล้อม เช่น AIC¹ หรือ PAR² สามารถนำมาใช้ได้โดยมีเป้าหมายให้เกิดความรู้สึกกระหนกต่อมลภาวะ และมีส่วนร่วมพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืนของสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน เป็นศิลปศาสตร์ ที่สามารถถ่ายทอดไปสู่ประชาชนได้ โดยผ่านกระบวนการทัศน์ KAP³ (Knowledge-Attitude-Psycomotor) คือ การให้ความรู้ เปลี่ยนทัศนคติ เปลี่ยนพฤติกรรม โดยอาศัยหลักการนโยบายด้านป้องกันปัญหาลักษณะการผู้ผลิตของเตียห้องเป็นผู้จ่ายโดยเน้นกสุ่น ประชาชนเป็นเป้าหมายให้กระหนกกว่า " ความรับผิดชอบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องของทุกคน " โดยผ่านเครือข่ายองค์กรรัฐ สมาคม ชมรม กลุ่มศศรี กลุ่มเยาวชน ฝ่ายอุตสาหกรรมวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สถาบันการศึกษาและสถาบันศาสนาเมื่อได้กสุ่นเป้าหมาย¹ ที่ประชาชนแล้วก็จะใช้เครื่องมือโดยผ่านนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งมาตรการต่างๆ ที่จะเข้าไปหาเป้าหมายเพื่อบรรลุผลตามวัตถุประสงค์

1 AIC คือ Appreciation Influence Control เป็นการระดมความคิดสร้างสรรค์โดยให้ประชาชนมีส่วนแสดงความคิดเห็น

2 PAR คือ Participatory Action Research คือมีส่วนร่วมในแผนการสำรวจตั้งแต่แรกของประชาชนในการกระทำการกิจกรรมร่วมกัน

3 ดร.ชุมเกียรติ ลีสุวรรณ จากกระบวนการวิชา "การศึกษาและพัฒนาโครงการเพื่อสิ่งแวดล้อม"

การใช้มาตรการกฎหมายสิ่งแวดล้อม เช่น กฎหมายบำบัดน้ำเสียโดยมีผู้รับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อม ลือ เทคนามจังหวัด พร้อมกับหมายมาตรการด้านแรงงาน ใหางเครยชูกิจที่ให้เห็นถึงสิ่งที่ภาครัฐได้ทุ่มงบประมาณ จำนวนมากลงไปแก้ไขนี้เป็นการสูญเสีย และหากช่วยกันรักษาแล้วจะได้รับผลตอบแทนในแบบรับมากกว่า การเส้นอ่าวสารประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เห็นภาพรวมของความเคลื่อนไหวความร่วมมือจาก องค์กรต่างๆ ก็จะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้มีกระแสแห่งการสนับสนุนต่อโครงการ "คืนชีวิตให้แม่น้ำ" อีกทั้ง มาตรการเสริมด้านการฝึกอบรม และการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งบทบาทที่จะทำหน้าที่ของเทศบาล หรือองค์กรเอกชนที่จะรายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อมของคลองแม่น้ำให้รู้ถึงความเสื่อม และผลเชิงบวกก็จะ สามารถกระตุ้นความรับผิดชอบ ได้อีกทางหนึ่ง

การดำเนินการทางการเมืองที่มีความผุ่มมิ้น จะแก้ไขปัญหาของเมืองโดยเฉพาะแม่น้ำน่านสามารถดำเนิน การให้สำเร็จ ได้ เพราะความสามารถในการจัดการของเจ้าหน้าที่ระดับต่างๆ อยู่ในเกณฑ์ที่ปฏิบัติได้อย่างแน่นอน นักการเมืองจะต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ใช้อำนาจทางการเมืองบริหารจัดการภาพรวมอย่างรอบคอบ รักกุณ วางแผนการด้านงบประมาณก่อสร้างและส่วนประกอบอื่นๆ และดำเนินการอย่างต่อเนื่องก่อสร้าง บรรลุวัตถุประสงค์ และเป็นผลงานทางการเมืองที่ชนะใจประชาชนตลอดไปอีกนานนาน

ท้ายที่สุดก็อาศัยข้อมูลจากการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และสิ่งแวดล้อมติดตั้งไว้ตามตำแหน่งต่างๆ อย่าง ชัดเจนเพื่อให้เห็นถึงผลกระทบของปริมาณน้ำเสียในรอบ 20 ปีที่ผ่านมาจนปัจจุบันว่าเป็นลักษณะเช่นไร สิ่งนี้จะ เป็นการรายงานเพื่อให้เห็นถึงความห่วงใยต่อสภาวะแวดล้อมอย่างต่อเนื่องและกลายเป็นหลักฐานด้าน วิวัฒนาการแห่งความเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างชัดเจนระหว่างคลองแม่น้ำ กับ เมืองเชียงใหม่ ประกอบกับให้มีองค์กรประสานงานเพื่อบริหารคลองแม่น้ำโดยตรงในการทำงานอย่างต่อเนื่อง พร้อมกับมีงบประมาณสนับสนุนช่วยเหลืออย่าง大方

กระบวนการทัศน์ที่เป็นข้อเสนอแนะนี้ได้ยุติลงที่ผู้วิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งในโครงการ "คืนชีวิตให้แม่น้ำ" ก็ หายไป กระบวนการทัศน์นี้จะสามารถถ่ายทอดไปสู่ผู้บริหารคนอื่นที่จะปรับเปลี่ยนหมุนเวียนเข้าสู่ตำแหน่งที่รับผิดชอบ ความวิถีทางของระบบประชาธิปไตยแต่ให้ยึดหลักการบริหารจัดการของการพัฒนาอย่างยั่งยืนนี้ผลลัพธ์ที่ จะสะท้อนกลับสู่บ้านเมืองก็จะบรรลุผลลัพธ์ที่อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของ การจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

1. ดร. ภูเกียรติ ลีสุวรรณ จากกรณีศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย กระบวนการวิชาการศึกษาและพัฒนา โครงการเพื่อสิ่งแวดล้อมสาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมวิชาลักษณะศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2539